

מ"ת 35966/07/16 - מדינת ישראל נגד דוד עדרי

בית משפט השלום באשקלון

מ"ת 35966-07-16 מדינת ישראל נ' עדרי(עציר)
תיק חיצוני: 309508/2016

בפני	כבוד השופטת ענת חולתא
מבקשת	מדינת ישראל
נגד	
משיב	דוד עדרי (עציר)

בשם המבקשת: עו"ד פרנקו

בשם המשיב: עו"ד נגר

החלטה

החלטה זו ניתנת בהמשך לדיון שהתקיים בפניי ביום 24.7.16 בבקשת המדינה לעצור את המשיב עד תום ההליכים נגדו.

ההליך

1. המשיב הועמד לדין בגין שני אירועים של התפרצות לדירה וגניבה בתוך מספר ימים. הבית הנפרץ הוא בית דודתו של המשיב אליו נכנס המשיב לאחר שטיפס על גדר הבית ופתח את חלון סלון הדירה. על פי כתב האישום המשיב נטל מתיק המתלוננת מפתח לכספת המצויה בבית, פתח אותה ונטל ממנה כסף מזומן בסכום כולל של 12,000 ₪. המשיב רכב הכסף זה הירואין.
2. המדינה מבקשת את מעצר המשיב עד תום ההליכים נגדו.
3. ב"כ המשיב מבקש לשחרר את המשיב בתנאים להבטחת התייצבות בלבד לפי סעיף 44 לחוק המעצרים, וזאת משני נימוקים: האחד, חולשת הראיות בשל כך שהמשיב הינו בעל רשות להיכנס אל דירת דודתו וכי את הכסף שנטל מהכספת נטל כהלואה בלבד. השני, היעדר עילת מעצר בעבירת רכוש יחידה אשר אינה מקימה עילת מעצר של מסוכנות.
4. לאחר שעיינתי בתיק החקירה, אין בידי לקבל את טענות המשיב - לא לעניין הראיות ולא לעניין עילת המעצר.

לעניין הראיות

עמוד 1

5. מהודעת המתלוננת עולה, כי אכן המשיב ישן בעבר בבית דודתו והיא אף הלוותה לו כסף בעבר בהיותו נרקומן ומובטל. לא עולה ממנה בשום אופן, כי היה ברשות להיכנס אל הבית בהיעדרה. המתלוננת לא ראתה בו ברשות אלא ראתה בו גנב והדבר עולה בבירור מההודעה. העובדה כי המשיב נכנס אל הבית לאחר שקפץ מעל לגדר, הוציא את החלון מצירו, הכניס את ידו ופתח את הדלת מבפנים אינה תומכת בטענתו. המתלוננת אף מוסרת, כי חשדה במשיב ואף אמו של המשיב חשדה בו וכשפנתה אליו הכחיש בתחילה את מעשה הגניבה אולם לאחר מכן הודה בפניה והבטיח שיחזיר לה את הכסף והעביר, באמצעות אמו, 200 ₪ מתוך סך סכום הגניבה.

6. אף מהודעת המשיב במשטרה אין עולה כי הוא סבר שהוא ברשות להיכנס אל הדירה, אף לא סבר כי הוא ברשות לפתוח את הכספת וליטול ממנה כסף. המשיב חזר והסביר את מעשיו בכך שהיה זקוק לסמים. לדבריו חשב כבר בעבר מספר פעמים להיכנס אל הבית ולגנוב ממנו אבל הצליח להתאפק והפעם הקריז הכניע אותו. לדבריו החזיר באמצעות אמו 200 ₪ שנותרו לו מהגניבה בשל אי הנעימות שחש כלפי דודתו. אין מדובר בהתנהגות של מי שסבור, גם לא מבחינה סובייקטיבית, כי הוא ברשות.

לעניין עילת המעצר

7. אכן, עבירת רכוש יחידה, שלא בוצעה בנסיבות המיוחדות המוכרות בפסיקה, אינה מקימה כשלעצמה חזקת מסוכנות סטטוטורית. במקרה זה מדובר בשתי עבירות שבוצעו בתוך ימים ספורים. מכל מקום, מסוכנות המשיב במקרה זה נלמדת מנסיבותיו האישיות ומן הרקע לביצוע העבירות והיא נלמדת מגרסתו הוא במשטרה. המשיב מוסר בהודעתו, כי ביצע את העבירות על רקע תלות בהירואין וכיוון שהיה בקריז ולא שלט בעצמו. המשיב מוסר, כי הוא משתמש בהירואין בסכום של 400 ₪ ליום ואילו במקרה זה, בתוך פחות משבוע צרך בעצמו הירואין בשווי 12,000 ₪. המשיב מוסר כי אינו עובד וכי הוא עושה "שמיניות באוויר" על מנת להשיג סם. לדבריו, בשגרת היום הוא אוסף בקבוקים ומעשן הירואין.

8. לאור האמור לעיל אני סבורה, כי המשיב מסוכן לשלום הציבור גם בהיעדר הרשעות קודמות בעבירות סמים או רכוש.

אפשרות לשחרור בחלופה

9. משקיימת תשתית ראיתית מספקת ומשקמה עילת מעצר אין להסתפק בשחרור המשיב בתנאים להבטחת התייצבות בלבד. עולה מהתיק, כי המשיב מתקשה לשלוט בעצמו שכן הוא מנוהל על ידי הצורך שלו בהירואין. בנסיבות אלה לא ניתן לסמוך על המשיב, כי יימנע מביצוע עבירות ללא פיקוח סמכותי ומשמעותי אשר יהווה גורם חזק ומרתיע יותר מן הצורך שלו בסם.

10. במקרה זה נמסר על ידי ב"כ המשיב כי אין בידיו להציע חלופה הכוללת מרכיב של פיקוח כלל.

סוף דבר

11. לאור זאת אני מחליטה לעצור את המשיב עד תום ההליכים נגדו. המשיב יהיה רשאי להגיש בקשה לעיון חוזר במעצרו, אם יהיה בידו להציע חלופת מעצר הכוללת מרכיב משמעותי של פיקוח, לבחינת בית המשפט ככל שימצא לנכון.

12. תיק החקירה מוחזר למאשימה באמצעות ב"כ המבקשת באולם.

ניתנה היום, כ"א תמוז תשע"ו, 27 יולי 2016, במעמד הצדדים.